

Euchelia en Senecio. — In antwoord op uw vraag in *D. L. N.* blz. 159 deel ik u het volgende mede: Hoewel *Hippocrita jacobaeae* L. (syn. *Euchelia*) alleen in onze duinen zeer overvloedig te vinden is, en vooral de rupsen, is hij toch volstrekt niet alleen tot deze streek gelocaliseerd. Langs de Diem, aan den Zeeburgerdijk bij Diemerdam wordt hij zoo nu en dan waargenomen, terwijl ikzelf hem begin Juni van 't vorig jaar eens in zijn hem kenmerkende onbeholpenheid over 't asphalt van 't Leidscheplein zag voortfladderen.

25 Mei van dit jaar ving ik een exemplaar midden in 't struikgewas van de Ankeveenseche plassen, dicht bij de Vecht, dus ook niet aan de zandgrondzijde van de plassen. Ik vermoed, dat hij wel zoowat overal zal voorkomen, waar *Senecio*-soorten in massa groeien. De rupsen zijn heel goed te kweken met *Senecio vulgaris*, die ze ook in de natuur wel eens voor lief nemen. Van een kweeksel zebrarupsen, uit de duinen meegebracht, waren ons een paar ontkomen, die we 's anderendaags terugvonden op een plant van gewoon kruiskruid, die in een vergeten hoekje van den tuin groeide.

Dat u geen schitterend resultaat met uw kweek bereikte, ligt vermoedelijk aan de methode, of aan 't materiaal. Is u er wel zeker van, dat u niet gesluipwespte of -vliegde rupsen had meegenomen. Dergelijke, zichzelf aan iedereen openlijk vertoonende rupsen hebben over 't algemeen veel vijanden onder de insecten zelf, en de schrikleur is meer in 't bijzonder tegen vogels bestemd.

Wat de kweekmethode aangaat: ik kweekte in een bloempot onder glas. In den pot stond een kruiskruidplant met weinig aarde of mos, daaroverheen gestulpt een zuurtjesflesch of groot plantenkweekglas. Zoo blijft 't voedsel frisch en de plant zorgt door assimilatie wel voor wegneming van het uitgedemde koolzuurgas en voor aanvulling van zuurstof. Een kort oogenblikje mogen de dieren genieten van den zonneschijn, maar niet te lang, want dan wordt de temperatuur binnen 't glas wat al te broeikasachtig, wat volgens mijn idee schadelijk is, omdat er dan een overmaat van zuurstof in de lucht aanwezig is. Vocht en temperatuur zijn m. i. bijzaak.

Overigens wil ik over het kweken van rupsen in 't algemeen en in 't bijzonder nog wel eens iets mededeelen in een volgend nummer. Ieder verzamelaar heeft in dezen een eigen meening, en ieder houdt zijn meening voor de beste. 't Is ook een feit, dat pas na tallooze mislukte pogingen eindelijk een gelukkige methode gevonden is. Van die mislukkingen weet u blijkbaar mee te spreken....

D. J. TOXOPEUS.

Euchelia en Senecio. — Naar aanleiding van een vraag in *D. L. N.* of de rupsen van *Euchelia jacobaeae* ook ander kruiskruid eten dan *Senecio jacobaeae*, deel ik hierbij mede, dat ik dit jaar verscheidene rupsen ervan gevoed heb met *Senecio vulgaris*.

Uit enkele exemplaren hebben zich volkomen normale vlinders ontwikkeld, zoodat de rups zich niet uitsluitend bij *S. jacobaeae* houdt.

J. LUB.

Zeldzame vogels in de Graafschap. — Ook dit jaar vertoefden er in de gemeenten Winterswijk weer verscheiden ortolanen. Een zat er geregeld in het topje van een dennenboom in onzen tuin en had vaak de aardigheid tot in 't oneindige niets anders te zingen dan tji tjeu, tji tjeu (de tweede toon lager dan de eerste). Zaterdag 3 Mei hoorde ik weer voor 't eerst een ortolaan bij den grintweg door Kotten. De geelgorzen zongen toen al lang. Nu, in Augustus, hoort men de geelgorzen opnieuw druk zingen, maar de ortolanen zwijgen tot nog toe in onze tweede Bloei maand hardnekkig.

De groote gele kwikstaart broedde weer bij de Slingerbeek. Bij het Kottensche beekje werd een nest van deze vogels verstoord. Verleden jaar zag ik er ook een bij den voormaligen watermolen te Groenlo.

11 Mei hoorden we den sprinkhaanrietzanger in 't Korenburgerveen. Een paar weken later (7 Juni) namen we aan den ooststrand van 't veen eenige blauwborstjes waar. Blauwborstjes houden zich ook op aan den noordelijken zoom van 't Groote Goor (Corle).

Woensdag 4 Juni sloeg in 't koren naast onze woning een kwartel. Verscheiden avonden hebben we van 't vriendelijk geluid genoten. Soms begon hij al voor zonsondergang, als de boomleeuwrik, die daar in hetzelfde veld heeft gebroed, nog onverpoosd zijn liedje lierde.

Te Ruurlo, in 't bosch, zuidelijk v. d. Meene, meende ik Zaterdag 5 April een uil te hooren. Maar er was iets vreemds in 't geluid, het klonk als tjuae of tje uu, tjeuu, een beetje melancholiek. Even later vloog er een zwarte specht het bosch uit, den Zelhemschen weg over, en een ander bosch in. Hij liet zich tegen een stam neer, en was zeer duidelijk waar te nemen. Nog vaker zag en hoorde ik den prachtige vogel daar in de buurt.

Te Kotten werd, vroeg in 't voorjaar, door een boer met een akte voor schadelijk wild, een zwarte specht geschoten.

Kotten (Winterswijk).

G. J. MEINEN.